

Зоран Вучић

САМО РЕЧИ

ЈУТРО ДИШЕШ

*Историјско
јутро дишеш —
живиш од милости дана*

*Раскрића где си
могао да се одлучиш
више немају смисла
Стићи ћеш где си наумио
без сна и жеље
за путовањем
Изабери свој брег
глог и мали облак
путнице без пргљага*

*Живиш од милости дана
— јутро дишеш
историјско*

СРЕЋНИ ТВОЈИ ПРАЗНИЦИ

*Благословене планине
реке и шуме
Благословени путеви
којима тежац
жито провозе*

*Проклета промаја
у хаусторијама
где сам с девојчицама
гађао глинене голубове
сакривен у мисао тамну*

Срећни твоји
празници господине
Земљо величанствена
мајко мученика
лака нам буди

КАКО СИ УЧИО ЗЕМЉОПИС

Како си
млад и леп био
између
сна и јагањаца
чобанине

Како си
смело путовао
учио земљопис
домовине
између
Топонице и Губеревца

Како си
нагло остарио
окружен полусветом
између празних чаша
у будућност
се закљичао
прошлости
склон и препуштен

ВЕЛИКИ СИ СИНЕ

Велики си
и довољно зрео
Бираш своје играчке сам
оловне војнике
загаве планине

Групишеш своје трупе
по своје ћефу
градиш стратегију

Али никако
да преболиш
очеве стричеве дедове
Залуд игра историјом
народна туга
и полне болести

Негде расту жита
и цветају воћке
То си превидео
сине синова

НИСИ БИО САМ

Ђаво је чедна птица у кавезу
пева као славуј
пева као шева
буди те у зору

Ниси сам био
као што никад
нећеш бити

Ђаво је умиљата веверица
у кавезу брбља
о философији и етици блуда
док листаш књиге о моралу

И тако вас двојица
у доколици
учиће историју

ТУ СИ

Ту си
где си морас
да будеш
Очередние непријатности
Привољнаја жизн

Желео си
сад имаш судбину
и путеве
у светлу будућност

Само су ти
ноге
окраћале

МИНУЛО ПРОЛЕЋЕ

Не тапшите ме
изгореће вам руке
другови моји
рођаци
браћо истокрвна

Зар не видите
све се свело
на реч и пламен
Минуло пролеће
поводљиво

* * *

Љиљани Перунике
Лептири Буба-маре
Тек одсањао све је

Улази у твоја уста
Мала бубица смрти
Тек да се загрцнеш